

עין משפט
נר מצוה

הכונם פרק ששי בבא קמא

מסורת הש"ס

א א מ"י פ"ד מהלכות
 טק ממון הל' א סגן
 עשין טו סה טו"ע ח"מ
 פ"י ש"ז ט"ע ב:
 ב ב מ"י ש"ס טו"ע ש"ס
 ט"פ א:
 ג ג מ"י ש"ס טו"ע ש"ס
 ט"פ ב:
 ד ד מ"י ש"ס טו"ע ש"ס
 ט"פ ג:
 ה ה מ"י ש"ס ט"פ ה
 טו"ע ש"ס ט"פ ה:
 ו ו מ"י ש"ס ט"פ ו
 טו"ע ש"ס ט"פ ו:
 ז ז מ"י ש"ס ט"פ ז
 טו"ע ש"ס ט"פ ז:
 ח ח ט מ"י ש"ס פ"ג
 הלכה ז' סגן ש"ס
 טו"ע ש"ס ח"מ ט"ז ט"פ
 ט ט:
 י י מ"י פ"ד ש"ס ט"פ
 י"ג י"ג טו"ע ש"ס ט"פ
 י"ד י"ד טו"ע ש"ס ט"פ
 י"ה י"ה טו"ע ש"ס ט"פ
 י"ו י"ו טו"ע ש"ס ט"פ
 י"ז י"ז טו"ע ש"ס ט"פ
 י"ח י"ח טו"ע ש"ס ט"פ
 י"ט י"ט טו"ע ש"ס ט"פ
 כ כ טו"ע ש"ס ט"פ

הכונם צאן לדיר. זה היה ראוי לשנות לעיל במילי דשור
 דלא היה לו להפסיק במילי דבור אלא אגב דתנא נפל
 לבור והבאיש מימיו תנא צמריה מילי דבור ראוי
 לשנות תחילה קודם שישנה דיני שמירה וגם דיני אש
 היה ראוי לשנות
 דלא היה לו להפסיק במילי דבור אלא אגב דתנא נפל
 לבור והבאיש מימיו תנא צמריה מילי דבור ראוי
 לשנות תחילה קודם שישנה דיני שמירה וגם דיני אש
 היה ראוי לשנות

הכונם "צאן לדיר ונעל בפניה כראוי
 ויצאה והזיקה פטור בלא נעל

בפניה כראוי ויצאה והזיקה חייב ונפרצה
 בלילה או שפרצה לסמים ויצאה והזיקה
 פטור והוציאה לסמים לסמים חייבין
 והניחה בחמה או שמירה לחריש שומה
 וקמן ויצאה והזיקה חייב וסמרה לרועה
 כנסם הרועה תחתיו והנפלה לגינה ונהנית
 משלמת מה שנהנית מירדה כדרכה והזיקה
 משלמת מה שהזיקה כיצד משלמת מה
 שהזיקה ששמן בית סאה באותה שדה כמה
 היתה יפה וכמה היא יפה ר' שמעון אומר
 יאכלה פירות וגמורים משלמת פירות
 וגמורים אם סאה סאה אם סאתים סאתים
 גמ' ת"ר לאיזהו אומר ואיזהו שלא כראוי
 דלת שיכולה לעמוד ברוח מצויה זהו כראוי
 שאינה יכולה לעמוד ברוח מצויה זהו שלא
 כראוי א"ר מני בר פמיש מאן תנא מועד
 דסגי ליה בשמירה פחותה ר"י היא דתנן
 קישרו בעליו במוסדה ונעל לפניו כראוי
 ויצא והזיק אחד תם ואחד מועד חייב דברי
 ר"מ ר' יהודה אומר תם חייב מועד פטור
 שנאמר ואלא ישמרנו בעליו ושמוך הוא
 זה ר"א אומר אין לו שמירה אלא סכין
 אפילו תימא ר"מ שאני שן ורגל דהתורה
 מועטה בשמירתן דאמר ר' אלעזר ואמרי
 לה במתניתא תנא ארבעה דברים התורה
 מיעטה בשמירתן ואלו הן בור ואש שן
 ורגל בור דכתיב כי יפתח איש בור או כי
 יכרה איש בור ולא יכסנו הא כסוה פטור
 אש דכתיב שלום ישלם המבעיר את
 הבערה עד דעבד כעין מבעיר שן דכתיב
 ובעיר בשדה אחר עד דעבד כעין ובעיר
 הרגל דכתיב ושלה עד דעבד כעין ושלה
 ור"י וישלה זה הרגל והוא ר"י אומר
 בשלחו רגל השור והחמור וכן זה השן
 וכן הוא אומר כאשר יבער הגלגל עד
 תומו טעמא דעבד כעין ושלה ובער הא
 לא עבד לא אומר רבה מתניתין גמי דיקא
 דקתני צאן מכדי בשור קא עסקינן ואתי
 יתני שור מאי שנא ארבעה צאן לאו משום
 דהתורה מיעטה בשמירתן לאו משום
 דכאן קרן לא כתיבא בה שן ורגל הוא
 דכתיב ביה וקמ"ל דשן ורגל דמועדין

הכונם. פטור. דהא נטרה ומאי הוה ליה למעבד:
 מנערה לה שמשא ולא סגי ליה צניעה כראוי
 דמוקמינן
 דגמרא דהיינו דלת שיכולה לעמוד ברוח מצויה:
 ונכנס הרועה חסיו.
 להחייב צמקין: נפלה לגינה. צאונם מנג
 בעלה הסמוך לגינת
 חצירו או שהיתה רח"ל גבוה מן
 הגינה ונפלה: מה שנהניו. לפי
 הנאמה ולא לפי היקפה: שמיין ציט
 סאה צאונה שדה. אין שמיין את
 הערוגה לצדה מפני שמפסיק מוקף
 שמיין ציט סאה צאונה שדה ורמנמנא
 אמר וצטר צדעה אחרי ורשין צגנ' [ומ:]
 מלמד ששמיין ציט על גב שדה אחרת
 אלא שמיין ציט סאה צאונה שדה
 כמה היתה יפה קודם שנאכלה ממנה
 הערוגה הולת וכמה היא יפה בעשו
 והשמה לא משלם כולו דמיה דמי
 שמיין אגב שדה היכא דעדיין לא
 שיקוף ציט סאה צאונה שדה
 אינו מולא צה בשביל הפסק ערוגה
 אחרת כי אם דבר מועט: ר"ש אומר
 אכלה פירות וגמורים. שכבר נישלו
 כל דאין: משלמת. כל היקף. והיכא
 שמיין אגב שדה היכא דעדיין לא
 נגמרו: גמ' מאן סגא מועד בשמירה
 פחותה סגי ליה. מני מתני' דלמד
 אלא שהזיק בשן ורגל הוא דהיינו
 מועד בתחילתו סגי לה צניעה כראוי
 דהיינו שמירה פחותה כדאוקמיננא
 שיכולה לעמוד ברוח מצויה ולי אתי
 כות שאין מצויה לא קאי: קשרו
 בעליו. לשון: ונעל בעליו כראוי
 גרסי: סס חייב. דלא סגי ליה
 בפחותה וטעמא דר' יהודה דפרק
 שור שנגמ' ד' וי' [לעיל דף מה:]
 ר"א. פליג אמרייהו דאילו ר"מ מיהו
 בשמירה מעולה סגי ליה ור"א סבר
 ליה ליה נעירותא למועד: הא כסוה.
 אפי' פורתא ולא צניע עד דטאיש ליה
 נעין ונער. כעין שאיכילנה לכהמתו
 צדיים כלומר בפשיעה: מהני נמי
 דיקא. דטעמא משום דהתורה
 מיעטה אכל בקרן מועדת לאו כר"י
 ס"ל: מדקתני לאן. דאין הזיקה
 אלא בשן ורגל: עסקינן ואסי.
 כולוה פירקי עד השתא: פטור
 מדיוני אדם. קסבר גרמא צמקין
 פטור: הפורץ גדי. ויאלתה הצממה
 ובתמה: הכופף קמחו. ללד הדליקה
 כדי שצנע צה האש: אי כותל
 בריא צדיי אדם נמי. ויחייב
 מיהא אכולת דהא צדיים עבד
 [א] ואצממה ליכא למימר דמחייב
 דהא תנן פלוגה לטעום פטור:
 ככותל

תורה אור השלם

1. או נדע כי שור נגח הוא מתמול שלשם ולא ישמרנו בעליו שלם שור תחת השור והיות ויקח לו שמות כאלו
2. וכי יפתח איש בור או כי יכרה איש בר ולא יכסנו ונפל שוקה שור או חמור: שמות כאלו
3. כי תצא אש וצאה קצים ונאכל גדיש או הקפחה או השרדה שלם ישלם המבעיר את המבעיר: שמות כה
4. כי יבער איש שדה או כרם וישלה את עירו ובער שדה אחר מטב שדה ומיטב כרמו ישלם: שמות כד
5. אשר יכרע דרעי על כל קים משלה רגל השור והחמור: ישפיתו לך כן ויני מביא רגל אל בית דרבנן ודברתי לך בעם משתין בקר וצמר וצבוב בישאל ובערתי אחרי בית דרבנן באשר יבער הקהל עד חמה: מלכים א' ד'

הגהות הב"ח

(א) תוס' ד"ה עד וכו' ש"מ דאדם נמי:

הגהות הגר"א

[א] רש"י ד"ה אי כותל כו' ואצממה כו' כי וכן פי' מוספות כאן ובמקדוין אכל כמותו על דיל גס אצממה חייב וליד מתני' דמייני מנקה וכו' והרמב"ם כ' דאף צמקין מחייב כאן משום דמתניין (ועי' בגר"א סי' ט"ז ק"ס וסי' י')

רבינו הגנאל

פרק ששי: הכונם הכונם צאן לדיר. הפורץ גדר לפני בהמת חבירו כו'. בדיני אדם נמי [ותא] חייב והאבאי התקן סם המות בפני בהמת חבירו פטור מדיני אדם וחייב בדיני שמים. ויש ספרים דמייני ליה הכא בהנן דקאמר ותו ליתא. וכך היא בפר"ח ד"ל.

הכונם שש

הכונם צאן לדיר. הפורץ גדר לפני בהמת חבירו כו'. בדיני אדם נמי [ותא] חייב והאבאי התקן סם המות בפני בהמת חבירו פטור מדיני אדם וחייב בדיני שמים. ויש ספרים דמייני ליה הכא בהנן דקאמר ותו ליתא. וכך היא בפר"ח ד"ל.

הכונם שש

הכונם צאן לדיר. הפורץ גדר לפני בהמת חבירו כו'. בדיני אדם נמי [ותא] חייב והאבאי התקן סם המות בפני בהמת חבירו פטור מדיני אדם וחייב בדיני שמים. ויש ספרים דמייני ליה הכא בהנן דקאמר ותו ליתא. וכך היא בפר"ח ד"ל.

מדלג כתיב וצנע ש"מ (א) אדאדם נמי קאי: א"ר"מא בבות' בריא בדיני אדם נמי י"חייב. פי' אכולת דאצממה ודאי לא מייחייב בפריית גדר בעלמא דאין זה אלא גרמא בעלמא וי"ס כמתבין צנע דהיינו אכולת וי"ס נהי דחייב אכולת ניימא דפטור מדיני אדם קאי אצממה ודאי ללא שייך למתני פטור מדיני אדם א"ס היה שום חיוב או צממה או כותל אכל כשמתקן כותל רעוע אע"ג דאין דומה שמתחייב צדיי שומע כל כך שיפול צרות מצויה או אפילו צרות מצויה מ"מ שייך למתני חייב צדיי שמים כיון שיש דבר שהוא חייב צו גנון הצממה והשמה א"ש נדקט צפני צממה חצירו ולא נקט הפורץ גדר על חצירו דאכולת לא מייחייב דפרישית והא דקאמר לקמן מהו דמימא דכיון דלמסתח קאי מאי קעביד משמע דחייב צדיי שמים קאי נמי אכולת וי"ל דהיי"ק כיון דלמסתח קאי שהצעלים מצווין לטותו שלא יפול על בני אדם ס"ד דכל הקודם צממה וזה ואין לזה להניח מלמסתח בעל צממה צממה חצירו וצדיי שמים נמי לא מייחייב אולם מנימלא מ"מ

פֶּרֶק הַכּוֹנֵס, סִגְיָה 1 - תּוֹרַת הַתְּנָאִים

א. מִשְׁנֵה בְּבֵא קָמָא פֶּרֶק וּ מִשְׁנֵה א

Remarque : la banque de mots pour la מִשְׁנֵה se trouve plus haut dans la section "מִקְרָא וּמִשְׁנֵה" du manuel.

- 1 הכּוֹנֵס צֵאן לְדִיר וְנָעַל בְּפִנְיָה פְּרָאוֹי,
- 2 וְצָאָה וְהִזְיקָה,
- 3 פְּטוֹר.
- 4 לֹא נָעַל בְּפִנְיָה פְּרָאוֹי,
- 5 וְצָאָה וְהִזְיקָה,
- 6 חֵיב.

ב. תּוֹסֵפְתָא בְּבֵא קָמָא פֶּרֶק וּ הֶלְכָה יֵט

Ligne	Mot	Signification
1	נָעַל פְּרָאוֹי	a verrouillé convenablement
1	קָשָׁר	a attaché
2	מְחִיצָה	clôture/séparation
2	גְבוּהָה	haute de
2	עֶשְׂרֵה טַפְחִים	dix paumes
3	מְסָרָה	l'a remis
3	חוֹלָה	malade
3	זָקֵן	vieux
3	יֵשׁ בְּהוֹ דַעַת	qui est conscient
6	פְּחוּתָה	moins de
7	חֵרֵשׁ	sourd-muet
7	שׁוֹטָה	aliéné
7	קָטָן	mineur
10	לְעֵמוּד	se tenir
2	מְצוּיָה	normal, commun

- 1 נָעַל פְּרָאוֹי וְקָשָׁר פְּרָאוֹי,
- 2 עֶשְׂה לָהּ מְחִיצָה גְבוּהָה עֶשְׂרֵה טַפְחִים,
- 3 מְסָרָה לְחוּלָה וּלְזָקֵן שְׁיֵשׁ בְּהוֹ דַעַת,
- 4 פְּטוֹר.
- 5 נָעַל שְׁלֹא פְּרָאוֹי,
- 6 עֶשְׂה לָהּ מְחִיצָה פְּחוּתָה מְעֶשְׂרֵה טַפְחִים,
- 7 מְסָרָה לְחֵרֵשׁ, שׁוֹטָה וְשׁוֹטָה שְׁאִין בְּהוֹ דַעַת,
- 8 חֵיב.
- 9 אִי זְהוֹ שְׁלֹא פְּרָאוֹי?
- 10 כָּל שְׁאִין יְכוּל לְעֵמוּד בְּרוּחַ

ג. תְּנִי רַבְּנָן :

- 1 אִיזְהוֹ פְּרָאוֹי, וְאִיזְהוֹ שְׁלֹא פְּרָאוֹי?
- 2 דְּלֵת שְׁיְכוּלָה לְעֵמוּד בְּרוּחַ מְצוּיָה, זְהוֹ פְּרָאוֹי,
- 3 שְׁאִינָה יְכוּלָה לְעֵמוּד בְּרוּחַ מְצוּיָה, זְהוֹ שְׁלֹא פְּרָאוֹי.

1 קשרו בעליו במוסרה, ונעל לפניו פראוי, ויצא והזיק,

Ligne	Mot	Signification
1	קשרו	l'a attaché
1	בעליו	son maître
1	במוסרה	avec une corde
1	יצא	est sorti
1	הזיק	a causé un dommage
2	אחד... ואחד	à la fois... et...
2	תם	(bœuf) innocent
2	מועד	(bœuf) réputé dangereux
9	סכין	couteau

2 אחד תם ואחד מועד, חזב,

3 דברי רבי מאיר.

4 רבי יהודה אומר:

5 תם, חזב, מועד, פטור, שניאמר:

6 (שמות כא) ולא ישמרנו בעליו,

7 ושומר הוא זה.

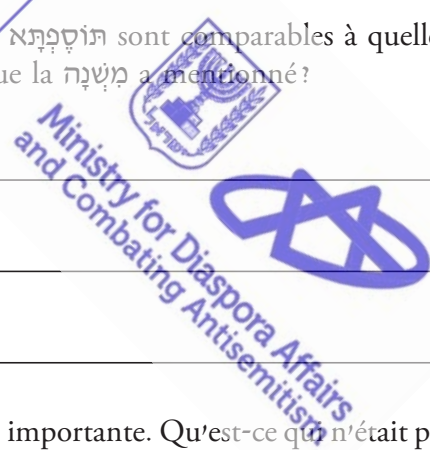
8 רבי אליעזר אומר:

9 אין לו שמירה, אלא, סכין.

1. Examinez la première משנה ci-dessus. Comparez les lignes 1 à 3 avec les lignes 4 à 6. Pourquoi le propriétaire du צאן est-il innocent dans le premier cas et responsable dans le second?

2. Comparez la תוספתא à la משנה. Quelles lignes de la תוספתא sont comparables à quelles lignes de la משנה ? Qu'ajoute la תוספתא dans les lignes au-delà de ce que la משנה a mentionné?

3. Les lignes 9 et 10 de la תוספתא ajoutent une définition importante. Qu'est-ce qui n'était pas clair dans la משנה et au début de la תוספתא qui est clarifié dans ces deux lignes?

4. Comparez la בְּרִייתָא aux deux dernières lignes de la תּוֹסֵפֶתָא. Qu'ajoute la בְּרִייתָא qui clarifie encore davantage la question ?

5. La dernière source est issue d'un autre chapitre de la מְשֻנָּה, et parle d'un שׂוֹר, et non de troupeaux de moutons. Quelle différence cela fait-il ?

6. Quelles sont les trois opinions des רבנן על דברי ר' יוחנן sur la façon de surveiller un שׂוֹר ?

7. Est-ce que l'une de ces opinions sur la façon de surveiller un שׂוֹר correspond à notre מְשֻנָּה sur le צֵאן ? Pourquoi ?

LAMORIM
United

1. מסכת בבא קמא, פרק ו דף נה עמוד ב

Quel niveau de protection contre les dommages est approprié?

Importants concepts à retenir :

un vent normal
la Torah a réduit le niveau de protection requis

רוח מצויה
התורה מעטה בשמירתו

משנה

- 1 הפוגס צאן לדיר ונעל בפניה כראוי,
- 2 ונצאה והזיקה, פטור.
- 3 לא נעל בפניה כראוי,
- 4 ונצאה והזיקה, תיב.
- 5 נפרצה בלילה או שפרצה לקטים,
- 6 ונצאה והזיקה, פטור.
- 7 הוציאוה לקטים, לקטים תיבין.
- 8 הניחה בתמה, או שמשכה לחרש, שוטה, וקטן,
- 9 ונצאה והזיקה, תיב.
- 10 מסכה לרועה, נכנס הרועה תחתיו.
- 11 נפלה לגנה ונחנית, משלמת מה שנהנית,
- 12 ירדה בדרבה והזיקה, משלמת מה שהזיקה.
- 13 ביצד משלמת מה שהזיקה.
- 14 שמין בית סאה באותה שנה.
- 15 בקמה היתה נפה וכמה היא יפה.
- 16 רבי שמעון אומר:
- 17 אכלה פרות גמורים, משלמת פרות גמורים,
- 18 אם סאה, סאה, אם סאים, סאתים.

גמרא

- 19 תנו רבנן:
- 20 איזהו כראוי, ואיזהו שלא כראוי?
- 21 דלת שיכולה לעמוד ברוח מצויה, זהו כראוי,
- 22 שאינה יכולה לעמוד ברוח מצויה, זהו שלא כראוי.
- 23 **אמר רבי מני בר פטיש:**
- 24 מאן תנא מועד דסגי ליה בשמירה פחותה?
- 25 **רבי יהודה היא.** דתנן:
- 26 קשרו בעליו במוסרה, ונעל לפניו כראוי, ויצא והזיק,
- 27 אחד תם ואחד מועד, תיב,

דברי רבי מאיר.	28
רבי יהודה אומר:	29
תם, תיב, מועד, פטור, שנגאמר:	30
(שמות כא) ולא ישמרנו בעליו,	31
ושמור הוא זה.	32
רבי אליעזר אומר:	33
אין לו שמירה, אלא, סכין.	34
אפילו תיקא רבי מאיר,	35
שאני שן ורגל, דהתורה מעטה בשמירתו,	36
דאמר רבי אלעזר:	37
ואמרי לה, במתניתא תנא:	38
ארבעה דברים התורה מעטה בשמירתו, ואלו הן:	39
בור,	40
נאש,	41
שן,	42
ורגל.	43
בור, דכתיב:	44
(שמות כא) כי יפתח איש בור או כי יכרה איש בור לא יכסנו,	45
הא, כסהו, פטור.	46
אש, דכתיב:	47
(שמות כב) שלם ישלם המבעיר את הבערה,	48
עד דעביד כעין מבעיר.	49
שן, דכתיב:	50
(שמות כב) ובער בשדה אחר,	51
עד דעביד כעין ובער.	52
רגל, דכתיב:	53
ושלח,	54
עד דעביד כעין ושלח. ותנא:	55
ושלח. ורגל, וכן הוא אומר:	56
(ישעיהו לב) משלחי רגל השור והחמור,	57
ובער, זה השן, וכן הוא אומר:	58
(מלכים א יד) באשר יבער הגלל עד תמו.	59
טעמא, דעביד כעין ושלח ובער,	60
הא לא עביד, לא.	61
אמר רבה:	62
מתניתין, נמי דיקא, דקתני צאן.	63
מכדי, בשור קא עסקינן ואתי,	64
ניתני שור!	65

מאי שָׁנָא דְקִתְּנֵי צֵאן?	66
לאו משום דְהִתְזַרְחָה מְעַטָּה בְּשִׁמְרֵתָן?	67
לאו משום דְכֵאן קָרוּ לָא כְּתִיבָא בֵּיהּ,	68
שֵׁן וְרָגֵל הוּא דְכְּתִיב בֵּיהּ,	69
וְקִמְשָׁמַע לָן,	70
דְּשֵׁן וְרָגֵל דְּמוּעָדִין הוּא,	71
שְׁמַע מִינָהּ.	72

סוגיה 1

רבי שמעון – תנא, דור 5, אושא
 רבי מני בר פטיש – אמורא, דור 2, טבריה
 רבי יהודה – תנא, דור 5, אושא
 רבי אלעזר – תנא, דור 5, אושא
 רבה – אמורא, דור 3, פומבדיתא

Relations :

Ribbi Shimon, Ribbi Yehoudah et Ribbi El'azar étaient tous collègues et élèves de Ribbi Aquiva.

Questions d'étude et de réflexion

פְּרָק הַסּוּגָה – סוגיה 1

Avant d'étudier la סוגיה, remplissez la Fiche de préparation stratégique pour celle-ci. Une fois que vous aurez fini d'étudier la סוגיה avec les questions suivantes, remplissez la Fiche de résumé d'étude.

Les questions suivantes sont divisées en questions d'étude qui vous aideront à comprendre la סוגיה et en questions de réflexion signalées par un symbole spécifique : ∞.

תורת אֲמוּרָאִים

1. Qu'ajoute la מְרָא de מְרָא בְּרַבִּי מְנִי בְּרַבִּי פְּטִישׁ à notre compréhension de la מְרָא?

2. Quelle est la contribution de la מְמָרָא de רַבִּי אֶלְעָזָר à la סְגִינָה ?

3. Qu'ajoute רַבָּה au débat ?

∞

4. À votre avis, pourquoi רַבִּי מְנַי בַּר פְּטִישׁ a-t-il dit ce qu'il a dit sur la מְשֻׁנָּה s'il y avait une autre explication possible ?

5. Existe-t-il une façon d'expliquer notre מְשֻׁנָּה d'après רַבִּי אֶלְעָזָר ?

LAMORIM
United

שקלא וטריא

1. Qu'ajoute la שקלא וטריא à la ממרא de מני בר פטיש à la ligne 24 ?

2. Que suggère la שקלא וטריא aux lignes 35 et 36 ? Sur quelle base ?

3. Aux lignes 44 à 61, qu'ajoute la שקלא וטריא à la ממרא de רבי אלעזר ?

4. Qu'ajoute la שקלא וטריא à la compréhension de la ממרא de רבה aux lignes 64-72 ?

סגיה 1 – Banque de mots – הכוונס

Ligne	Mot	Signification
20	אִיזְהוּ	qu'est-ce que
20	כְּרְאוּי	convenablement
21	דָּלֶת	porte
21	שְׂיִכּוּלָה	qui peut
21	לְעִמּוּד	se tenir, résister
21	בְּרוּחַ מְצוּיָה	un vent normal
24	מֵאן	qui est
24	דְּסָגִי לִיה	c'est suffisant
24	בְּשִׁמְיָרָה פְּחוּנָה	surveillance réduite
26	קִשְׁרוֹ בְּעֵלָיו	son maître l'a attaché
26	בְּמוֹסְרָה	corde
26	וְנִעַל	et a verrouillé
26	וְנִצָּא וְהוֹיֵק	et il est sorti et a causé des dommages
27	אֶחָד... וְאֶחָד	à la fois... et...
32	וְשִׁמּוֹר הוּא זֶה	et c'est surveillé
34	סָבִין	couteau
35	אֶפְּלוּ תִימָא	tu peux même dire
36	שְׂאֵנֵי שׁוֹן וְרִנָּל	(les dommages faits en) mangeant et (en) piétinant sont différents
36	מַעֲטָה בְּשִׁמְיָרָתוֹ	a exigé une surveillance réduite
38	וְאֶמְרֵי לֵה	et certains disent
49	עַד דְּעֵבִיד פְּעִין	à moins qu'il fasse réellement comme
60	טַעֲמָא	la raison est
63	נְמִי דִיקָא	elle est également précise
64	מְכָדִי	étant donné
64	בְּשׁוֹר קָא עֲסָקִינוּ וְאֶתִי	nous avons traité de bœufs
65	נִיתְנֵי שׁוֹר	laissons-la enseigner à propos d'un bœuf
66	מֵאִי שְׁנָא	quelle est la différence
66	דְּקִתְנֵי	qu'elle enseigne
67	לָאוּ מִשׁוּם	n'est-ce pas parce que
68	קָרוֹן לֹא כְּתִיבָא בֵּיה	(dommages causés par) la corne d'un animal
70	וְקַמְשִׁמְעֵ לָן	et il nous enseigne
71	דְּמוּעָדִין הוּא	car ils sont considérés מועד
72	שְׁמַע מִינָהּ	déduis-en